

ת"פ 2595/08/14 - תביעות צפת נגד שבתאי יוסף אדוט, נתן מימוני

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 2595-08-14 תביעות צפת נ' אדוט(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
תביעות צפת

המאשימה

נגד

1. שבתאי יוסף אדוט (עציר)
2. נתן מימוני

הנאשמים

גזר דין (ביחס לנאשם 2)

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום שייחס לו עבירת **תקיפה סתם בצוותא** - לפי סעיף 379 + 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי כתב האישום, ביום 2/8/14 סמוך לשעה 01:00 תקפו הנאשמים 1 ו-2, בצוותא, קטין בן מיעוטים, ששהה עם חברתו היהודייה, גם היא קטינה, בשכונת --- ב---.

הנאשמים, שריח של אלכוהול נדף מהם, פנו לקטינה ואמרו לה "את בת ישראל" תראי מה את עושה? "עוכרת ישראל", "את בוגדת בעדה שלך".

בהמשך, היכה נאשם 1 את הקטין באגרוף בגבו ובראשו ואילו נאשם 2 הכה אותו במכות אגרופים ובעיטות בגופו. באותן נסיבות, ביקש נאשם 2, שאחז בקבוק יין בידו, מנאשם 1 שהחזיק בקטין, לקרבו אליו על מנת להכותו. כתוצאה מהמכות נקרעה חולצתו של הקטין.

2. ביום 03/11/16 הודה הנאשם והורשע ובטרם הטיעונים לעונש הוזמן לגביו תסקיר. לבקשת הנאשם, התבקש שרות המבחן לבחון בתסקיר גם את שאלת ההרשעה, ואולם כבר במעמד זה סייגתי הוראה זו בהערה כי ביטול ההרשעה אינו נראה סביר על פניו, בנסיבות כתב האישום.

3. ביום 24/2/16 נגזר דינו של הנאשם מס' 1, אשר נשפט בהסדר טיעון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן שלושה חודשים במצטבר ובחופף, כך שסה"כ נגזרו על נאשם 1

עמוד 1

ארבעה חודשי מאסר בפועל, ומאסר על תנאי.

תסקירי שרות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים.

4. תסקיר מיום 30/4/17

על פי התסקיר, הנאשם בן 26, נשוי ואב לתינוק, מתגורר עם אשתו ובתה בת 4.5 שנים מנישואים קודמים. הנאשם למד במוסדות חינוך חרדיים באופן יציב.

הנאשם עבד כמדריך נוער בסיכון בפנימיות ובכפרי נוער דתיים, ומזה כחודשיים עובד כמאבטח בנמל חיפה. הנאשם לא התגייס לצבא בשל היותו חרדי, הגיש מספר בקשות דחיה לגיוסו וציין כי בדיעבד הצטער על שלא התגייס.

משפחתו של הנאשם, המונה זוג הורים ו-8 ילדים, עלתה ארצה מצרפת בשנת 1997 בהיותו בן שבע, הנאשם ציין כי הסתגל במהרה והשתלב היטב מבחינה חברתית.

שרות המבחן ציין כי אין לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות.

בהתייחסו לעבירה - הנאשם תיאר ויכוח בין חברו לקטין המתלונן, שישב עם חברתו, מסר כי ניסה להרגיע את הרוחות וכי הקטין ברח בהפתעה מהמקום וחזר מלווה בחבריו כעבור מספר דקות, וכי אחד מהם רץ לעברו ותקף אותו והמשטרה הגיעה למקום מספר דקות לאחר מכן. הנאשם מסר כי לא תקף את הקטין וכי ייתכן ונתן לו מכה כשניסה להתגונן ובנוסף זרק את הבקבוק שהיה בידו ולא תכנן לתקוף באמצעותו. הנאשם ציין כי הוא מבין שהיה עליו לעזוב את חברו ולהתרחק מהמקום או לנסות ולפשר בין הצדדים וכי היה עליו למנוע את הידרדרות האירוע.

הנאשם גילה הבנה כי פעל בניגוד לחוק והביע מוכנות לשאת בתוצאות מעשיו. בנוסף הנאשם הביע רצון לסיים את ההליך המשפטי ולהתקדם בחייו.

הנאשם תיאר את עצמו כאדם נורמטיבי וציין כי התנהגות מפרת חוק הינה זרה לו.

הנאשם שיתף כי חוויתו הנפשית מהתנהלות ההליך הפלילי הינה קשה והתקשה להבין כיצד הגיע לסיטואציה הזו.

הנאשם דיווח כי ההליך הפלילי היווה עבורו גורם הרתעה משמעותי.

בהערכת סיכויי השיקום, התרשם שרות המבחן מאדם המתפקד מתוך שאיפה לניהול אורח חיים נורמטיבי ללא מאפיינים עברייניים מושרשים, ניהל אורח חיים תקין במישור האישי והמקצועי ושמר על יחסים קרובים עם

סביבתו.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם אינו רואה באלימות אמצעי לגיטימי להתמודדות עם קונפליקטים ועימותים.

בהערכת גורמי הסיכון, שרות המבחן העריך כי לנאשם קשיים בויסות דחפיו, תיאר כי הגיב לעיתים מבלי לחשוב על השלכות דבריו ומעשיו, ציין כי ידע לעמוד על שלו גם אם משמעות הדבר נקיטה בדרך תוקפנית על מנת להגן על עצמו.

הנאשם תיאר בפני שרות המבחן מקרי אלימות בהם היה מעורב בהיותו נער, שלדבריו היו שגרתיים בחברה בה התרועע ולקח בהם חלק לעיתים קרובות. יחד עם זאת, בגיל 16 החל ללמוד אומנויות לחימה דבר שגרם לו לווסת את האלימות שהייתה קיימת בו.

שרות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות ביצוע עבירות אלימות על ידי הנאשם וציין כי קיים צורך להתערבות טיפולית.

שרות המבחן המליץ לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם לתקופה של חודשיים.

תסקיר משלים מיום 12/7/17

5.

שרות המבחן התרשם הפעם כי הנאשם הבין יותר לעומק את מעורבותו בסיטואציה ואת הקושי שחווה המתלונן שהותקף ואף ביטא אמפטיה כלפיו, עם זאת, הנאשם שלל צורך בהתערבות טיפולית לשם הבנה עמוקה יותר של דפוסיו שהביאו אותו למעורבות בעבירה.

בהערכת סיכויי השיקום מול הסיכון להישנות עבירות על ידו, הוסיף שרות המבחן את התרשמותו (מעבר למה שנמסר בתסקיר הקודם), כי לנאשם קיים מחד מיקוד שליטה פנימי, ואולם צוין מאידך כי הנאשם הציג עמדה קורבנית וחש כי הושפע על ידי נסיבות חיצוניות. הנאשם גילה קושי בהבנת התערבות המשטרה באירוע שכן לדעתו ניתן היה להגיע להבנה בין הצדדים ללא התערבותם.

שרות המבחן העריך כי בהעדר הבנה לעומק את הסיבות שהביאו אותו למעורבות בעבירה עלול הנאשם לפעול בעתיד בדרך דומה במיוחד לנוכח העדר מוטיבציה לעריכת תהליך התבוננות מעמיק בכשלו התפקודיים, על כן שרות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

בנוסף בשל לקיחת אחריות חלקית ובשל העדר פגיעה קונקרטית בתעסוקתו של הנאשם, שרות המבחן לא בא בהמלצה על ביטול הרשעתו.

שרות המבחן המליץ להטיל על הנאשם ענישה קונקרטית מרתיעה שתיקח בחשבון את גילו הצעיר, ונסיבותיו האישיות לצד הצבת גבול ברור.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 18/7/17 טענו הצדדים לעונש.

6. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים בעבירה וטען כי מידת הפגיעה בהם הינה משמעותית.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל שיכול להיות מרוצה בדרך של עבודות שרות **ועתה להשית על הנאשם עונש ברף הבינוני של עבודות השרות**, בנוסף להטיל עליו מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

7. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם ביקשה להסתפק בענישה מותנית בעניינו של הנאשם, לאור ההודאה שלו והחיסכון בזמן, היעדר עבר פלילי, היות האירוע מלפני 3 שנים, מאז לא נפתחו נגדו תיקים פליליים, וכן לאור נסיבותיו האישיות. בנוסף נטען כי הנאשם מכחיש את האמור בתסקיר, לפיו סירב לפנות להליך טיפולי.

8. דברי הנאשם

הנאשם טען כי שיתף פעולה עם שרות המבחן.

עוד טען כי מי שתקף את הקטין קודם הוא נאשם 1 והוא היה מעורב בתגרה שקרתה לאחר מכן. הנאשם הצטער בפני בית המשפט ובפני קצינת המבחן.

שאלת ההרשעה בדין

9. בדיון ההקראה מיום 3/11/16, בו הוצג הסדר הטיעון על ידי הצדדים, ביקשה ב"כ הנאשם כי תסקיר שרות המבחן יתייחס גם לשאלת ביטול הרשעתו של הנאשם, אך בהמשך זנחה למעשה את בקשתה זו.

אציין לפיכך בקצרה כי ביטול ההרשעה איננו הולם במקרה זה, שבו בוצע מעשה תקיפה, בו חברו שני נאשמים יחדיו, לתקוף מתלונן קטין ממניע של איבה בשל היותו ערבי.

הימנעות מהרשעה של בגירים הינה חריג לכלל, שהנו מוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחרף, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

העבירה בה הורשע הנאשם, בעובדותיה ונסיבותיה, שוללת מכל וכל ביטול הרשעה.

גזירת הדין - דין והכרעה

10. מלאכת גזירת העונש נעשית, על פי הוראות תיקון 113 שבחוק העונשין, בשני שלבים עיקריים. ראשית, יש לקבוע את מתחם הענישה הראוי לעבירה, תוך מתן ביטוי מרכזי לעיקרון ההלימה, בהתחשבות בערכים המוגנים בעבירה ובמידת הפגיעה בערכים אלה, מדיניות הענישה הנוהגת ובהתאם לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. שנית, יש להציב את העונש בתחומי המתחם שנקבע, וזאת על פי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בנוסף, יש לבחון את מתקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מתחומי המתחם שנקבע.

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים שנפגעו

11. אחזור ואציין כי המאשימה עותרת בטיעוניה להטיל עונש מתון של מאסר בעבודות שרות בטווח הבינוני.

סבורני כי העמדה העונשית האמורה מכוונת לצדו הנמוך של מתחם הענישה.

מדובר באירוע תקיפה בצוותא, בהתנהגות יזומה של הנאשם יחד עם הנאשם מס' 1, שבוצעה באגרופים שהוטחו במתלונן, ללא כל סכסוך, ועל רקע טינה גזעית, בחלקי גוף שונים.

אלימות מסוג זה, הננקטת לפתרון סכסוכים, או חמור יותר, ללא סכסוך וכהתנכלות, גונתה על ידי בתי המשפט בהחלטות רבות.

ראו לדוגמה את הדברים שנאמרו בע"פ 4173/07 פלוני נגד מדינת ישראל (19.08.07):

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריין האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה.

12. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות של אלימות הם הגנה על שלמות גופו של האדם, בטחונו, שלוות נפשו, יכולתו לקיים שגרת חיים מבלי לחוש מאוים וכבודו כאדם.

אלימות על הרקע הנוכחי, בו המניע לתקיפה היה עמדה של הנאשם נגד המתלונן רק בשל היותו בן מיעוטים, פוגעת בערכים נוספים שעניינם שוויון וכבוד האדם באשר הוא במדינה דמוקרטית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

13. הנאשם שבפניי יחד עם נאשם מס' 1 תקפו בצוותא את המתלונן, קטין בן מיעוטים שבילה עם חברתו ממוצא יהודי, זאת לאחר שהשניים הקניטו את הקטינה על כך שהיא יוצאת עם אדם שאינו יהודי, ומבלי שקדמה התגרות כלשהי מצד מי מהשניים.

מעשיו של הנאשם נעשו, ככל הנראה, כשהוא תחת השפעת אלכוהול, שכן מעובדות כתב האישום בהם הודה עלה כי נדף מהנאשמים ריח של אלכוהול, וממניעים גזעניים.

הנאשם ביצע את העבירות בצוותא חדא עם נאשם מס' 1, וחלקו בביצוען היה מרכזי ומשמעותי, הנאשם הכה את המתלונן במכות אגרופים ובבעיטות וביקש מנאשם 1 שיקרב את המתלונן על מנת שיכה אותו באמצעות בקבוק היין שהיה בידו.

העבירה לא בוצעה, על פניו, תוך תכנון מיוחד, והיא בולטת לרעה דווקא בספונטניות המגונה שבה העזו שני הנאשמים להפעיל יחדיו אלימות כלפי המתלונן, ולהלום בו יחדיו, לאחר שקודם לכן פנו לשניים, למתלונן ולנערה שעמו, בהקנטות ועלבונות בזויים.

למתלונן לא נגרמו נזקים פיזיים כלשהם וכתוצאה מהמכות רק נקרעה חולצתו, יחד עם זאת, אך טבעי הוא כי האירוע עלול היה להסלים, במיוחד נוכח היות הנאשמים תחת השפעת אלכוהול, ולהיגמר בחבלות גוף ובתוצאות קשות. בנוסף, מבחינת הנזק למתלונן, לא יכול להיות חולק לגבי הקביעה כי לקטין המתלונן, וכן לנערה, נגרמו עוגמת נפש, עלבון, בהלה ופגיעה בכבוד.

מדיניות הענישה

14. פסקי הדין שעסקו בעבירות אלימות חזרו והדגישו את הצורך להוקיע את מעשי האלימות והבריונות ולבערם מהחברה, וזאת ניתן לעשות באמצעות הטלת ענישה מחמירה ומרתיעה שמעבירה מסר חד משמעי בדבר אי הכדאיות בביצוע עבירות מסוג זה. ראו את הדברים שנאמרו בעניין זה בע"פ 8314/03 רג'אח שיהד נגד מדינת ישראל (07.06.05):

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטוייה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידעו הכל כי מי שיורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח. וככל שיעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר."

וכן את הדברים שנאמרו בע"פ 7555/11 פלוני נגד מדינת ישראל (18.07.12):

"ההתמודדות עם גל האלימות השוטף את החברה הישראלית מחייבת כי נכביד את ידינו על העבריינים, תוך מתן עדיפות לעקרון הגמול שבענישה ולצורך בהרתעת היחיד והרבים, בדרך של הטלת עונשי מאסר משמעותיים מאחורי סורג ובריח, על העבריינים."

15. עיון בפסיקה שניתנה בעבירות תקיפה סתם העלתה כי ניתנה ענישה מגוונת, המתחשבת בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, בהתאם לחומרת האלימות המופעלת, זהות קורבן האלימות ועוד. בנוסף אציין כי לרוב התלוותה לעבירת התקיפה גם עבירות נוספות.

א. רע"פ 3993/16 אברהם אביטן נגד מדינת ישראל (30.05.16), אליו הפנה ב"כ המאשימה. בית המשפט הרשיע את המבקש, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת תקיפה סתם בצוותא, בכך שבשעות הערב תקף המבקש ואדם נוסף שני מתלוננים ממוצא אריתראי, לאחר ששתו אלכוהול ועל רקע גזעני. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, 2 מאסרים על תנאי ופיצוי. בית המשפט המחוזי זיכה אותו, בהסכמת המשיבה, מעבירת התקיפה שיוחסה לו באישום השני והותירה את העונש על כנו.

ב. רע"פ 4815/16 כרמית כחלון נגד מדינת ישראל (26.06.16), המבקשת הודתה והורשעה בעבירות תקיפה סתם ואיומים. בית המשפט השלום הטיל עליה חודשיים מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי. ערעורה לבית המשפט המחוזי נדחה ובקשתה לרשות ערעור נדחתה אף היא.

ג. רע"פ 8582/13 יבגני סטרצ'נקו נגד מדינת ישראל (21.01.14), המבקש הודה בלי שהורשע בעבירת תקיפה סתם, בכך שהגיע לאחר חצות לדירת המתלוננת בעודו בגילופין ותקף אותה בכך שתפס בידה. בית המשפט הטיל עליו ביצוע 100 שעות של"צ. המבקש הגיש בקשה לביטול כתב האישום מחמת "זוטי דברים", בקשתו נדחתה.

ד. ע"פ (חיפה) 9433-03-14 אסתר ביתם נגד מדינת ישראל (07.07.14), המערערת הורשעה בכך שתקפה את המתלוננת בפניה במכת אגרוף. בית המשפט הרשיע אותה והשית עליה חודש מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי הותיר את ההרשעה על כנה, ביטל את עונש המאסר על תנאי והטיל עליה צו מבחן לתקופה של 12 חודשים.

ה. ת"פ 40221-12-13 (באר שבע) מדינת ישראל נגד ציון ווקנין (09.02.16), אליו הפנה ב"כ המאשימה. הנאשם הודה והורשע בעבירת תקיפה סתם, בכך שהשליך כוס תה חם שפגעה בפניו של חבר הכנסת אחמד טיבי, שהשתתף בהפגנה סמוך להיכל המשפט בבאר שבע. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, 6 חודשי מאסר על תנאי וחתימה על

התחייבות.

ו. ת"פ (באר שבע) 33580-06-13 **מדינת ישראל נגד אבבה מנגסטו (01.07.13)**, בית המשפט כיבד הסדר טיעון שהושג בין הצדדים, בו הנאשם הודה והורשע בעבירת תקיפה סתם בכך שתקף את מי שהגיע לסייע לו בחלוקת מזון במרכז קליטה. בית המשפט הטיל עליו 3 חודשי מאסר בפועל ו-2 מאסרים על תנאי.

ז. ת"פ (תל אביב) 15900-02-10 **מדינת ישראל נגד שי ביטון (13.07.11)**, הנאשם הודה והורשע בעבירת תקיפה סתם. על רקע שימוש בדרך, ירד הנאשם מהאופנוע עליו רכב, הניף לעבר המתלונן קסדה בצורה מאיימת, פתח את דלת רכבו של המתלונן ובעט בחוזקה בכתפו השמאלית והמתלונן נזקק לטיפול רפואי. באי כוח הצדדים הציגו הסדר טיעון לעניין העונש לפיו, המאשימה תעתור לעונש של מאסר בפועל שניתן יהיה לרצותו בעבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן, וב"כ הנאשם יטען באופן חופשי. בית המשפט הטיל על הנאשם חודשיים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ח. ת"פ (קריית גת) 26853-07-13 **מדינת ישראל נגד אורן סבח (12.12.13)**, הנאשם, בעל עבר פלילי הורשע בעבירה של תקיפה סתם, בכך שסטר למתלונן על פניו. בית המשפט קיבל הסדר טיעון שנערך בין הצדדים והשית על הנאשם עונש מאסר על תנאי והתחייבות.

ט. ת"פ (תל אביב) 283-07-13 **מדינת ישראל נגד אהרן בן יצחק יפה (25.07.13)**, הנאשם הודה והורשע בעבירות תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד, בית המשפט כיבד הסדר טיעון שהושג בין הצדדים והטיל על הנאשם מאסר על תנאי.

י. ת"פ (באר שבע) 12231-12-13 **מדינת ישראל נגד ארטור צ'רנוב (17.09.14)**, נאשם מס' 3 הודה והורשע בעבירת תקיפה סתם על ידי שניים או יותר, בכך שהיכה את המתלונן באגרופים בהיותו תחת השפעת אלכוהול. בית המשפט גזר עליו חודשיים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות, 2 מאסרים על תנאי ופיצוי.

16. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא החל ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

השמה בתוך מתחם העונש - גזירת עונשו של הנאשם

17. בגזירת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40 לא לחוק העונשין, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע

לעיל.

הנאשם, בן 26, נשוי ואב לתינוק, נעדר הרשעות קודמות.

העבירה בוצעה על ידי הנאשם בחודש 8/14 ועברו מעל 3 שנים מאז ביצועה.

לעומת הנאשם מס' 1, שצבר הרשעות בפלילים מלבד תיק זה, ושלחובתו היה גם מאסר מותנה, הרי שהנאשם הנוכחי לא הורשע מעולם בעבירה אחרת.

גישתו של הנאשם לעבירה מגלה קושי בקבלת אחריות, שכן על אף שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום, בפני שרות המבחן תיאר מצב דברים שונה ממה שתואר בכתב האישום. הנאשם מסר כי ניסה להרגיע את הרוחות לאחר שהתעורר ויכוח בין המתלונן לחברו - נאשם 1 בתיק, תוך שהמתלונן עוזב את המקום וחוזר כעבור מספר דקות מלווה בחבריו, אחד מהם רץ לעברו והחל להכותו אך הוא לא הכה את המתלונן. מדובר בטענות עובדתיות החורגות מכתב האישום המהוות המעטה באחריות מצד מי שהודה והורשע בתקיפת המתלונן באגרופו. שרות המבחן ציין כי הנאשם הבין את חומרת מעשיו והביע נכונות לשאת בתוצאות, ואולם ההתרשמות הייתה כי לנאשם אין התבוננות עמוקה לגבי חומרת מעשיו והמניעים שהניעו אותו לפעול כפי שפעל נגד המתלונן.

שרות המבחן התרשם מהנאשם כאדם מתפקד, המשתדל לשמור על עולם ערכים נורמטיביים ללא מאפיינים עברייניים מושרשים. יחד עם זאת צוין כי קיים אצל הנאשם קושי בוויסות דחפיו וכי הוא מגיב מבלי לחשוב על תוצאות מעשיו גם בדרך אלימה, על כן ההערכה הייתה כי קיים סיכון במידה בינונית להישנות ביצוע עבירות אלימות על ידו.

הנאשם נעדר מוטיבציה לעריכת תהליך התבוננות בכשלויו ובמעשיו ולא הביע נזקקות טיפולית, על כן שרות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

מצאתי כי עתירת המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות הינה ראויה ומאוזנת, הן ביחס לחומרת העבירה ונסיבות ביצועה והן ביחס לעונש שנגזר על נאשם מס' 1.

כגורם נוסף לחומרא ולחובת הנאשם, אציין את היעדרותו מדיונים, עד כי בשלב מסוים הותלו ההליכים נגדו. מידת שיתוף פעולה של הנאשם עם רשויות החוק מהווה שיקול להצבת העונש בתוך המתחם בהתאם להוראותיו של סעיף 40(א)(6) לחוק העונשין, ולגבי הנאשם שבפני, קריטריון זה איננו מיטיב.

לעומת זאת, הזמן שחלף מאז העבירה ללא הסתבכות נוספת, ומשפחה שהנאשם הקים לאחרונה, יחד עם הערכה חיובית, אם כי מסוייגת של שרות המבחן - כל אלה יזקפו לזכותו של הנאשם.

סוף דבר

18. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות.

הנאשם ירצה את עבודות השרות במועצה הדתית טבעון, בכתובת - אלונים 78, קריית טבעון. הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות.

מועד תחילת ריצוי עבודות השרות הוא 10.12.17.

הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו, שימוש בסמים או באלכוהול, היעדרות או התנהגות בלתי תקינה - יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות, וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום עבירת אלימות פיזית מסוג עוון או פשע.

ג. פיצוי למתלונן - עד תביעה מס' 10, על סך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-2 תשלומים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד ליום 10.12.17 ותשלום שני עד ליום 10.1.18.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד למועדים שלעיל, שאם לא כן יישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום גזר הדין ועד לתשלום המלא בפועל.

המזכירות תשלח העתק לממונה על עבודות השרות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א כסלו תשע"ח, 29 נובמבר 2017, במעמד הנוכחים.